

ve celle senaùk

FANZEN
SAYE2

-artık ölülerimizi gömme zamanı geldi!

ve celle senâük yalnızca cenaze namazlarında okunur.

adam ağladığı yatağından doğruldu.
gözyaşlarını kirpikleriyle topladı.
bastonunu aldı.
pencereden atladı.
adam yürüdü.

yolda eş, dost gördü:
selam vermedi;
selam almadı.
yürüdü.

dizleri sızlamıyordu artık,
bastonunu kestiği ağaca astı.
yürüdü.

kaldırımında çok karınca vardı.
ezmemek için dans etti.
yolda karısının mezarını gördü,
dua okumadı.
yürüdü.

denizin kokusunu duydu,
yüzmedi.

verde sevgilisinin yolunmuş saçlarını gördü;
koklamadı.
babasının fotoğrafına bakmadı.
annesine sarılmadı.
gözlerine toz kaçtı,
ağlamadı adam.
yürüdü.

yolda kavga eden insanlar gördü
ayırmadı.
kızı doğdu kucağında,
ağıt yakmadı.
sivilceleri çıkıyordu yüzünde,
patlatmadı.
adam artık yürümüyordu,
koştı.

deli taylar gibi kořuyordu adam.
o kořtukça yol uzuyordu.
yol uzadıkça o hızlanıyordu.

yoruldu,
dinlenmedi.

yolda ayna gördü,
tanıyamadı.
mahallesine vardı,
oyun oynamadı.
merdivenlerden koşar adım çıktı,
dizleri kanadı.
düřtü.
kalktı.
düřtü.
kalkamadı.
artık koşamıyordu,
emekledi.
annesi artık gençti;
ama gözleri hala yaşlıydı.
zarif, parlak bedenine değdi.
artık bacaklarının arasındaydı...
son gücüyle rahminden içeri attı kendini.
huzurluydu.

ve yemin etti,
hiçbir spermi geçmedi.
gerisin geri koştu.

adam doğmadı.

rob'un řiiri/

bir gün benim de bir hayalin olacak.
o gün ben de sizin gibi susacađım,
sizin gibi ellerim ceplerimde olacak.
gözlerim bitkin,
dizlerim yorgun...
ama sađlarım
onlar özenle taralı,
gömleđim inatla her gün tl olacak.
arkama bakmadan gidebileceđim,
tıpkı sizin gibi.

cebimde akmađım,
ve sigaram hep bana kadar.
büyük adımlar atacağım
yakın yerlere giderken.
daha az güleceđim.
sırıtmayı öğreneceğim sonra,
sizin gibi.

schopenhauer'ın 21.yy piçi/

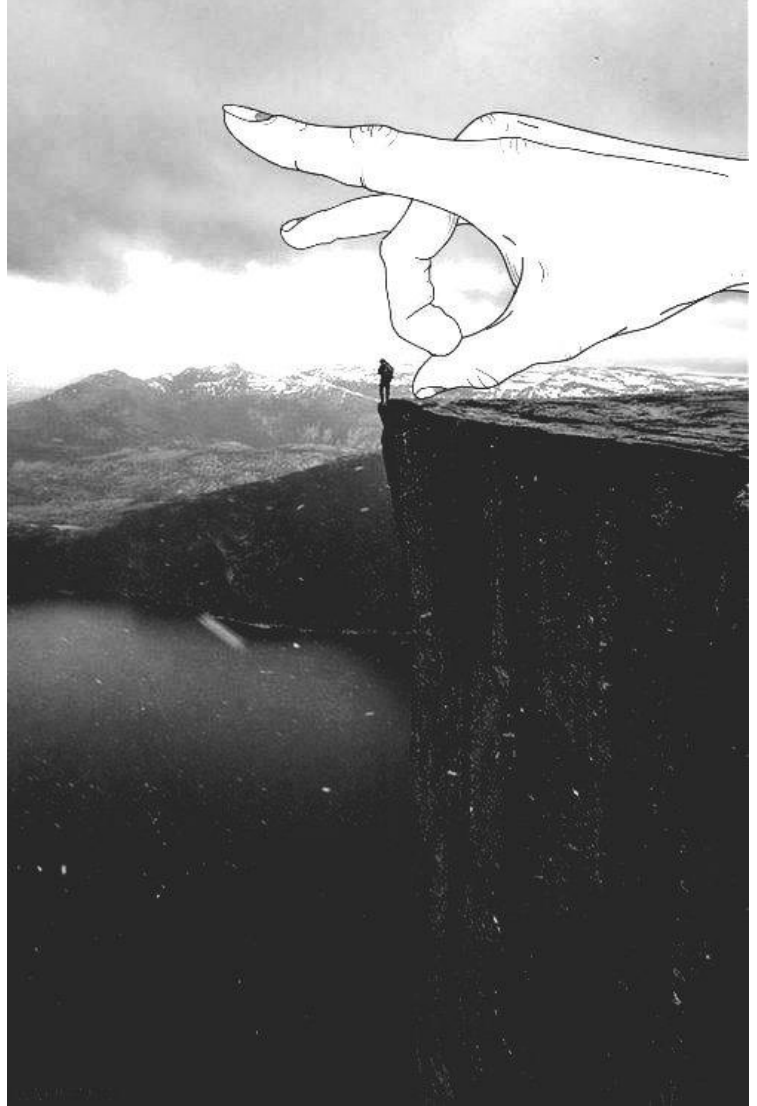
"kimsin sen?

cüzdanını eline al, banknotlarını, kimliklerini, kredi kartlarını ve sahte seni yaratan her şeyi yok et! bir daha düşün, geriye ne kaldı? geriye ne kaldın? işte, etten başka bir şey değilsin. varlığın sadece tartının üstündeki rakamlar kadar. herkesi düşün! beni, kaldırımdan geçenleri, duranları, herkesi. kim bunlar? işte sen de bizim gözümüzde o kadarsın. herkessin ve hiç kimsesin! zavallısın!"

kaldırımda durmuş geçen herkese haykırıyordu. aldırış etmeyenlerin arkasından birkaç adım atıp bağırırken yeni yüzler yakalıyordu. neredeyse üç kişiye bir cümle düşüyordu.

"sen! elindeki telefonu yere bırak ve bana kulak ver! kim olduğunu sana söyledim: herkessin işte! bu kadarsın,

şurada gördüğün kim varsa o kadarsın. kimseyi kabul edemiyorsun ve kimseden de vazgeçemiyorsun. haydi, itiraf et hepimizden nefret ediyorsun! çünkü hepimiz de senden nefret ediyoruz!"

ağızından tükürükler çıkıyordu. tek başına kavga ediyordu.

"sadece hızlı koştuğun için doğdun. o kadar hızlı koştu ki hala duramıyorsun. nereye gittiğinden bile habersizsin. bana cevap ver: hepimizin öleceği bir hayata sen nasıl oluyor da bu kadar bağlanabiliyorsun?"

herkesle kavga ediyordu.

"siz olmak istediklerinizle eksiksiniz. ama ben sizin olmak istediğiniz şeyler olmadığınızı biliyorum. siz mutlu olmak istiyorsunuz, kendiniz olmak değil! benim gibi olamıyorsunuz. çünkü benim varlığım sizin edemediğiniz küfürler."

hiç kimseyle kavga ediyordu.

"dünya kanser, bizse kanser hücreleriyiz. doğumumuz tanrı'nın en berbat senaryosuydu. bu film denen hayatın başrolü olmak bir tarafa kadraja bile giremiyoruz. ölmek için dünyanın intihar etmesini mi bekliyorsunuz?"

doğumla kavgalıydı.

"ölmüş olandan daha şanslı biri varsa o da hiç doğmamış olandır."

çoğalan kalabalıkla beraber öfke de artıyordu. gerçeğin öfkesi. tek kullanabildiği silah buydu. hiçbir katil onun kadar profesyonel değildi. hiçbir silah da gerçek kadar tehlikeli değildi.

"doğmak, kimseye yaşama hakkı vermez. dört elle sarıldığınız ne varsa bırakın artık! bi..."

kalabalık daha fazla tahammül edemedi: susturdu. o da durakta otobüs bekleyen herkes gibi sustu. içinden benzer cümleler kuran kalabalıklarla beraber otobüse bindi. herkes hiç duymamış gibi yaptı, o da hiç konuşmamış gibi. toplum sözleşmesi tamamdı! müsait bir yerde indi. artık hiç kimseydi. herkes otobüsteydi.

tırabzan, zaro, tanrı/

yoğun sigara dumanını ciğerleriyle tanıştırıyor ve bedenimi tokatlayan nefesiyle beraber apartmanın gri boşluğuna doğru salıveriyordu. çarpmanın etkisiyle neye uğradığını şaşırarak sarımsı duman sağa sola kaçışırken, boşluğa dolan güneş ışınları loşluğunu bir derece daha arttırıyordu. oysa ki yukarıda dikilip yoldan geçenlerin kafasına tükürmenin en keyifli olduğu yaşlarda ceplerinde kibrit çöpleri biriktiren çocuklarla hiç oyun oynamamıştım ben. şimdilerde - neredeyse her gün- bacaklarını merdiven parmaklığından aşağıya sarkıtan çocuğa yalanlar diziyorum, duymayacağı bir ses aralığında.

*

aniden sinirlendi. bunu yüzündeki mimiklerden anlamak imkansızdı. önce sol bacağı, sonra sağ bacağı demirlerin arasından hızlıca çıkardı. ayağa kalktı. annesinin ritimsiz ağlama ve kahkaha seslerinin kalın duvarlara çarpıp aralığından çıktığı kapıyı kendisine doğru çekip kapattı. geri döndü ve ezberlemiş gibi aynı demir aralıklara önce sağ, sonra sol bacağı geçirdi. ses şimdi daha derinden geliyordu. olmak istediği yerden. en derinden. annesi gibi delirmek istiyordu. o zaman onunla daha keyifli oyunlar oynayabilirdi. kabuğuyla beraber kırılan yumurtayı büyük bir iştahla yiyebilir sofradan aç kalkmak zorunda kalmazdı. oyuncak ayılarını deşen annesinin iç organları olan pamukları ağzına tıkamasını dikkatlice seyredip onun bu haline onun kadar gülebilirdi.

*

o zaman hala bir babam da olabilirdi. çünkü anneleri babalar delirtir, babaları da çocukları. sonuçta binaların kalın duvarları insanlar delirmesin diye değil, delilikleri kimseleri rahatsız etmesin diye vardı. o halde sorun da yoktu. duvarların arkasında isteyen istediği gibi delirebilirdi. eğer aramızda bir duvar varsa artık ikimiz de farklı dünyaların insanlarıyız demektir. eğer aramızda bir duvar yoksa bir duvar örmenin zamanı gelmiş demektir. eğer ikimiz bir duvar örüyorsa bu ikimizin de delirmesi demektir. şehirleri parçalayan şey buydu işte; tımarhaneleri ve hapishaneleri ve evleri birbirinden parçalayan şey: duvarlardı!

*

zaro, duvarları düşünürken annesinin, kulaklarını delen çığlıklarını gözlerini kapatarak savuşturuyordu. duyu organları karışıyordu birbirine. göz kapakları da duvar sayılabilirdi ne de olsa. bu, gözlerini kapatmadan deliremeyeceğinin kanıtıydı. gözlerimizle gördüğümüz her şey delirmememiz için uydurulmuş bir rüyayken, uykuda delirme özgürlüğümüzü bize veren asıl şey göz kapaklarımızdı.

*

yaşadığını sadece gözlerini kırpmasından anlayabildiğim çocukla yaşamadığını sadece bildiğimden anlayabildiğim ayıcık birbirlerini tamamlayan bütün gibiydiler. çocuk gülmüyorsa, ayıcık da sırtıtmıyordu. mimiklerini kapattığı kapının ardında unutmuştu. çünkü annesi hem iki kişilik kahkaha atıyor hem de iki kişilik ağlıyordu. anlamış olacak ki kapıyı çaldı çocuk.

*

yıkılası duvarlardan başka bir şey düşünemiyordum.

*

"kapılar, neden vardı?" diye içinden geçirdi. tabii ki de deliremeyen insan için vardı. bunda anlamayacak bir şey yoktu: "eğer bu duvarlar arasında deliremiyorsanız sizin için daha kalın duvarlı evlerimiz var, orada istediğiniz gibi delirebilirsiniz." demek için. her şey bunun için vardı elbette. çok düşünmeye gerek yoktu: "merak etmeyiniz, hepiniz delireceksiniz! bunun için yeterli zamanımız var. yaklaşık altmış yıl kadar. bu sürede ölmemeniz için gerekli bütün şartları biz sağlıyoruz! evet yanlış duymadınız! nasıl olsa siz delirin diye biz varız."

*

kapı açıldı.

*

içeriye girdim.

*

kapı açıldı. içeriye girdi.

tarih, şubat 2057. yer, stockholm, isveç. erik zain adındaki profesör, bireysel laboratuvarında on altı yıllık çalışmasını tamamladı.

tarih, kasım 2059. dorwad.47, üç yüz fare üzerinde test edildi. farelerin 2/3'i öldü. dorwad.47'ye bağışıklık kazanan farelerden doğan doksan dört farenin tamamı karmaşık labirentten kısa süre içerisinde çıkmayı başardı. doksan dört fareden seksen yedisi kuşbakışı gördüğü daha karmaşık labirentlerden hiçbir deneme-yanılma yapmadan peynire ulaşmayı başardılar. yeni doğan fareler üzerinde yapılan nörolojik incelemelerde çıkan sonuçlarla, beyin yapılarının diğer farelere oranla üç kat daha karmaşık olduğu bulgusuna ulaşıldı.

tarih, temmuz 2060. erik zain'ın, "for rebirth dorwad.47" ismindeki 289 sayfalık kitabı basıldı. profesörü tanımayanlar ilkin bunun sadece bir bilim kurgu kitabı olduğunu sandılar. ancak kitapta dorwad.47'nin insanlık için yararlarını demografik ve iktisadi açıdan açıklayan erik zain kısa süre içerisinde sosyal medyada en çok konuşulan kişiler arasında yerini aldı. kitabın basılmasından dört gün sonra isveç hükümeti, güvenlik için erik zain'ı gözaltına alma kararı aldı. kitap bir ay içerisinde 12, üç ay sonundaysa 149 dile çevrildi. artık dorwad.47'nin ünü küresel boyuttaydı. herkesin dorwad.47 ve erik zain hakkında bir fikri ve bir yorumu vardı. böyle bir şeyin söz konusu olup olmayacağı ulusal kanallarda saatlerce tartışılıyordu.

tarih, ekim 2061. marry s. helson, "critical discussion on dorwad.47" adlı kitabında etik kaygıları ele almış, dorwad.47 hakkında "uzay faşizmi" terimini kullanmış ve bu terim kısa süre içerisinde popülerlik kazanmıştı. aynı dönemde avrupa'nın birçok kanalında dünyadaki su kaynaklarının hızla tükendiğine, nüfus artış hızının düşürülmesiyle ilgili uygulanan politikaların başarısız olduğuna ve böyle devam ettiği göz önünde bulundurularak beş yıl sonra insanlık ciddi bir su sorunuyla karşı karşıya kalacağına dair konuşmalar yapılıyor ve belgeseller gösterime giriyordu. kısa bir süre önce açılan ve erik zain'ın görüşlerinin savunulduğu dorwad47.com isimli web sitesinde her gün kaç insanın doğduğuyla ve içilebilir su kaynaklarının ne kadar insana yetebileceğiyle ilgili istatistik veriler hesaplanıyordu. dünya ikiye ayrılmıştı artık. ya herkes bu

virüsün yayılmasıyla doğal olmayan bir seçilime girecekti ya da tükenen kaynaklarla beraber sonunu bekleyecekti.

tarih, aralık 2061. erik zain, the times gazetesine bir röportaj verdi. gazetesinin web sitesi bir günde bir buçuk milyara yakın tıklanmayla rekor kırdı. erik zain'a yöneltilen "geçen süre zarfında hiç pişmanlık duydunuz mu?" sorusuna verdiği cevap hafızalardan uzun bir süre silinmedi: "ben sadece bir bilim insanıyım. sadece ama sadece insanlığa bir şeyler verebilmek için çalıştım. iyi mi? kötü mü? buna ben karar veremem. ancak şunun altını çizmek istiyorum, insanlığın başka bir virajı

yok! sonumuz ile karşı karşıyayız. dorwad.47, belki de bizim son şansımız."

tarih, mart 2062. amerika'da su tasarrufu için 'her eve sınırlı miktarda su' uygulaması yürürlüğe girdi. abd başkanı adam gabriel, usa network kanalında dorwad.47'yle ilgili çarpıcı açıklamalarda bulundu: "uzun süredir üzerinde durduğumuz bir konu. bu konu hakkındaki halkımızın kaygılarını anlıyoruz ancak biz en doğru olan neyse ona karar vereceğiz.". bu ilk defa dorwad.47'nin bir varsayım olarak değil, resmi olarak değerlendirilmesi anlamına geliyordu.

tarih, nisan 2062. farklı istatistik kurumlarının yaptığı sonuçlara göre son 3 yılda 2497 kişi 'su kavgası' uğrana yaşamlarını yitirmişti.

tarih, mayıs 2062. aralarında erik zain'ın da bulunduğu bir grup bilim insanı gerekli yetkili kişilerin izniyle güney amerika'nın yerli haklarından bir grup üzerinde virüsü denedi. 48 kişiden 13 kişi hayatta kaldı. yapılan incelemelerde hayatta kalanların beyin yapıları, ölenlerinkinden daha karmaşık yapıya sahipti. her şey istedikleri gibiydi. birkaç gün sonra deney bütün gazetelerde tam sayfa olarak verildi. tepkiler dikkate alınmayacak kadar azdı.

tarih, haziran 2062. erik zain adına açılan bütün davalar, insan hakları mahkemelerince reddedildi.

tarih, ağustos 2062. abd'de baş ağrısı şikayetiyle hastaneye kaldırılan dokuz kişide dorwad.47 virüsü olduğu saptandı. yetkililer hastaları karantina altına alırken olayla ilgili soruşturma başlatıldı. sabahın erken saatlerinde, hastalara yapılan bütün müdahalelere rağmen kurtarılamamaları sosyal medyada büyük bir tepkiye neden oldu. birkaç gün sonra yapılan açıklamalarda, virüsün, yerli halk üzerindeki deneyde havaya karışmış olabileceği vurgulanırken, deneyde yeteri kadar tedbir alınmadığı gerekçesiyle erik zain ve dört bilim insanı hakkında tutuklama kararı çıkarıldı. aynı gün içerisinde 58 kişinin daha dorwad.47 virüsünden öldüğü gizlenilmeye çalışılsa da başarılı olmadı. virüsün bir aşısının ya da antikorunun bulunmadığı ne kadar tekrar edilse de hastaneler baş ağrısı şikayetiyle dolup taşıyor, hastane önlerinde ve trafikte izdiham üzerine izdiham yaşıyor. henüz iki hafta geçmemiştir ki dünyanın dört bir yanından dorwad.47 vakaları gündeme oturuyordu.

tarih, eylül 2062. taşıyıcıların sayısı yüz milyonlarla tabir ediliyordu. sadece üç hafta içerisinde kırk milyona yakın insanın ölmesi insanlığın bir kaosun eşiğine geldiğinin habercisiydi. dünyanın her yerinden ayaklanma haberleri geliyordu. insanlar şimdiye kadar hiç olmadığı kadar gerginleşmişti. erik zain medya önünde defalarca açıklamalar yapıyordu. en çarpıcı olanları ise şöyleydi: "sonuçlar durumun kontrolümüz dışında olduğunu ve beklemediğimiz şekilde geliştiğini gösteriyor. ben ve arkadaşlarım mayıs ayında yapmış olduğumuz deneyde hiçbir güvenlik zafiyeti vermediğimizden eminiz. ancak virüs ölü bedenlerden toprağa karışıyor oradan da havaya ve sonra insanlara bulaşıyor... belirtmeliyim ki bedenlerin yakılması da virüsün yayılmasına bir engel değil." ayaklanmaları kışkırtan en büyük gelişmelerden birisi ise, antikorun sadece zenginlere ve üst düzey yöneticilere satıldığını iddia eden komplo teorisiydi.

tarih, mart 2063. ölenlerin sayısı resmi kaynaklara göre iki milyar altmış üç milyon yüz doksan yedi bin altı yüz on iki kişi olarak belirtiliyordu. bu rakam dünya nüfusunun %17.7'si anlamına geliyordu.

yeryüzünün en tehlikeli canlısı olan insan, insanın insanlığa açmış olduğu bu savaşta hem katil hem de maktuldü. katildi çünkü insandı; maktuldü çünkü hayvandı. hepimiz bir savaşın ortasında elinde ağır makineli tüfeklerin olduğu, komutanın askerlerine verdiği 'hareket eden her şeye ateş!' emrine kulak kabartırken komutanın da hareket ettiğini fark eden dahi asker erik zain'dı.

tarih, eylül 2065. erik zain, sabahın erken saatlerinde evinde ölü bulundu! uzun bir süre dorwad.47 vakalarının halen devam ettiği günlerde ölen beş milyara yakın insanlardan çok erik zain konuşuldu. ancak ölümün asıl ilginç olan tarafı ise adli tıp sonuçlarının erik zain'ı öldüren şeyin kendi silahı olduğunu iddia etmesiydi. yani dorwad.47! dünyanın dört bir yanından ölüm haberleri gelirken insanlık yeni bir gelişmeyle daha şaşkına dönmüştü. tartışmalar çığ gibi büyüyordu: erik zain gerçekten zeki değil miydi? yoksa virüs mü güçleniyordu?

tarih, aralık 2007. bunalıma giren asker, komutanını vurduğu silahla intihar etti!

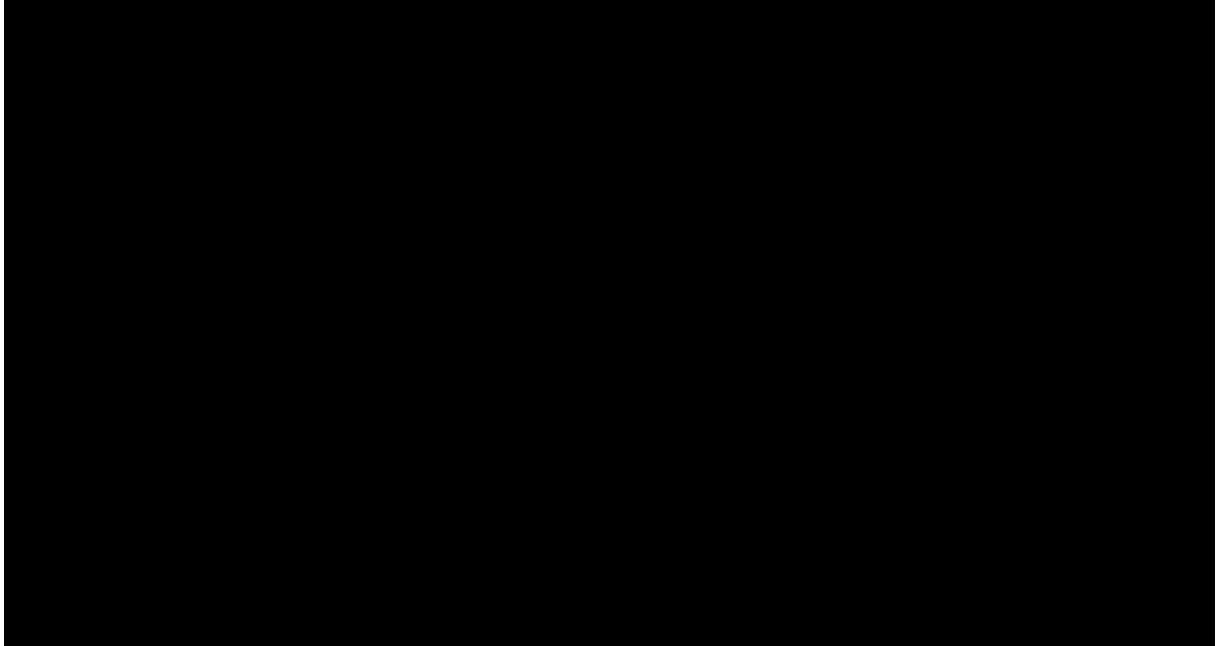

^doğum lekem düşünceydi. beynimi kemirensen varlık.^

- hiç doğum günü kutlanmayacak olan bebekler doğurdu anneler. çünkü insanlar öldüklerinde doğardı. her şeyi bilmedikleri için hiçbir şey konuşmazlardı. doğuma da ölüme de çiçek yollandığına göre fark etmezdi. ölüm, dünyanın, içilebilir temiz su kaynakları tükenmesi diye yok muydu? güneş battıktan sekiz dakika sonra üşümeye başlayacağımız için kimseye güvenmiyorduk.

^varlığım yokluktaydı. karanlık ise pembede.^

- her şeyin hiçliğinde olduğunu biliyorum.

hiçliğin aslında utangaç olup her şeyin içine saklandığını da. her şey, hiçliğin rahmine henüz düşmüş bir iltihaptır. kendi gerçeğini kendin yaratamazsın, iltihaplanmış olan gerçeği doğurursun.

^anlam, her şeyin yitirilmesiyle başlar.^

- burada sevgi de nefrettir. kedilere sarılırken onları boğabileceğin için sarılmak yasaklıdır. cinayete azmettirilen söylemler gibidir 'seni seviyorum'lar. hangi dilde olursa olsunlar.

^zaman, çürümenin asistanıdır.^

- değişimler ölümdür. intiharsa doğum. asıl ölüm, hiç doğmayacak olmayla başlar. bütün tanrı'lar bunun için doğar. ancak burada çocuklar değil, peygamberler vaftiz edilir. en günahkar olanımız ilk taşı atar.

^bütün acılar oda sıcaklığında erir.^

-

geri dönüş:

mail: vecellesenauk@hotmail.com

tweet: @vecelleseaukf

**dışavurumum
, kötü ama
içimde
duvarlar
çatladı.**

